

ת"פ (אשקלון) 33972-08-19 - מדינת ישראל נ' מ' ש'

ת"פ (אשקלון) 33972-08-19 - מדינת ישראל נ' מ' ש'שלום אשקלון

ת"פ (אשקלון) 33972-08-19

מדינת ישראל

731

מ' ש'

ע"י ב"כ עו"ד עמית רזנצוויג ממשרד עו"ד תאמר אסדי

בית משפט השלום באשקלון

[07.11.2024]

לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן

ע"י ב"כ עו"ד ומר

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההליך

1. ביום 21.3.23 הוצג בפני כב' הש' דורון הסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן:

כתב האישום) והורשע בעבירות של היזק לרכוש במזיד, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ו-תקיפת בת זוג,

בהתאם לסעיפים 382, 452 (ג) ו-382(ב)(1) ל-חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בהתאמה.

2. על פי עובדות כתב האישום, בחודש אפריל 2018, לאחר אירוסים הנאשם והמתלוננת, גב' וללא א' ש' (להלן:

המתלוננת), במהלך דין ודברים ביניהם בבית הוריה בחורה, כשהמתלוננת ביקשה לצאת מהבית - אחז הנאשם

בחוזקה בידה, הכה אותה ומשך בשיערה (להלן: האירוע הראשון). ב-29.6.18 נישאו השניים. בחודש דצמבר 2018,

כשהיתה בהריון מתקדם, תקף הנאשם את המתלוננת, בכך שסטר לה בפנים והיכה אותה באגרופים. כתוצאה

מתקיפה זו, נגרמו למתלוננת שטפי דם באזור העיניים, שהן חבלות של ממש (להלן: האירוע השני). כשבועיים לאחר

מכן, במהלך דין ודברים בין הנאשם למתלוננת, גרם הנאשם נזק במזיד למכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת בכך

שניפץ אותו בקיר (להלן: האירוע השלישי).

3. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה עונשית, הצדדים הסכימו להפניית הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת

תסקיר וב"כ הנאשם ביקש שתיבחן גם שאלת ביטול ההרשעה. דיון הטיעונים לעונש נקבע בפני ביום 18.7.23 ונדחה

בהתאם לבקשות ההגנה ובהמתנה לתסקירים.

4. אמנם "אי הרשעה אינה עונש" ו-"שאלת אי הרשעה היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במחוזותינו בהתאם לתנאי הלכת כתב" (ראו רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.19). ההדגשות במקור - זד"ל) - אך מצאתי לנכון לדון בנושא זה לאחר קביעת המתחם וההתייחסות לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שכן קיימת חפיפה מסוימת בין השיקולים הרלוונטיים השונים, כפי שאראה להלן.
- קביעת מתחם העונש ההולם
5. הנאשם הורשע במספר עבירות, אשר בוצעו כלפי אותה מתלוננת, על רקע דומה של מערכת היחסים בין השניים, וקיימת ביניהם זיקה. קיים חוט מקשר בין העבירות, בסיבות שהביאו את הנאשם לביצוען ובזהות קורבן העבירות. הן המאשימה והן ההגנה טענו למתחם אחד. לפיכך, אני קובעת שמדובר באירוע אחד ולהלן אמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין:
- א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירות התקיפות, כוללים הגנה על שלמות הגוף, שלוות הנפש, הביטחון האישי, הכבוד והאוטונומיה, כמו גם על שלמות התא המשפחתי. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. כך למשל ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.21) נקבעו דברים הרלוונטיים גם לענייננו (הגם ששם הורשע גם בתקיפת הבת) -
- "תופעת אלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם... בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם".
- הערך החברתי המוגן בגדרה של עבירת ההיזק לרכוש במזיד הוא הערך של הגנה על הקניין, זכות חשובה המוגנת אף בחוק יסוד.
- ב. מידת הפגיעה בערכים החברתיים משמעותית. חומרה מיוחדת נודעת לעבירות אלימות כלפי בני משפחה, שכן "הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי...". נפישות עבירות אלו והצורך להגן על קורבנות האלימות במשפחה מלמדים אף הם על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים [ראו והשוו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07)]. לעניין זה יפה קביעת כב' השופט ג'ובראן ב-ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.11) -
- "עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שרוי התוקף בקונספציה שגויה, לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית".

ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלויים באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות. במהלך הטיעונים לעונש כל צד הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו ועליה הוספת פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים לענייניו של הנאשם שלפניי. לצד זאת, מהפסיקה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת לקביעת המתחם, הכל כמפורט להלן -

1) רע"פ 643/24 חודס נ' מדינת ישראל (29.1.24) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בגין הרשעתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפת בת זוג נקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר בפועל. על מי שתקף את המתלוננת ב-2 אירועים שונים, בראשון באגרופ בפניה ובשני משך אותה משערות ראשה, הכה בה באגרופים וחדל ממעשיו רק לאחר התערבות שכנה - הושתו 11 חודשי מאסר בפועל.

* בשונה מענייני, המבקש הודה במהלך פרשת התביעה לאחר שנשמעה עדות המתלוננת, כשלחובתו 3 הרשעות קודמות, שהתיישנו אך לא נמחקו, בעבירות אלימות, לרבות כלפי בנות זוג. זאת ועוד, הגם ששירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית להפחתת הסיכון - מדובר היה במי שהיה בראשית ההליך השיקומי, אשר שב ושלל נזקקות טיפולית, לא נטל אחריות מלאה על מעשיו ולא הפנים חומרתם.

2) רע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.21) - נדחתה בקשת רשות ערעור על עפ"ג (מחוז-ב"ש) 33799-05-21 מדינת ישראל נ' דוקרקר (8.12.21), בו התקבל ערעור המדינה ונקבע כי 4 אירועי אלימות מחייבים קביעת מתחם שתחילתו ב-12 חודשי מאסר בפועל (להלן: ענין דוקרקר). נקבע כי בהינתן עברו הלא מכביד, החרטה המסוייגת, מעצרו מאחורי סורג ובריוח ובפיקוח אלקטרוני - היה מקום להשית מאסר בפועל מעל הרף התחתון של המתחם. בית המשפט המחוזי החמיר עונשו מ-2.5 ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בנוסף הוכפל סכום הפיצוי למתלוננת והועמד על 10,000 ₪. בדחותו הבקשה, קבע בית משפט העליון כי העונש לא סוטה באופן קיצוני ממדיניות ענישה מקובלת או ראויה.

* הגם שמכלול האירועים חמור מזה שפניי, מאחר שגם המבקש ב-ענין דוקרקר תקף את המתלוננת אף כשהיתה בהריון מתקדם וגרם לה חבלות של ממש, שכללו נפיחות במקומות שונים בגוף - ניתן לגזור אמת מידה עונשית הולמת מקביעות בתי המשפט, תוך התחשבות בכך שבענייניו מדובר ב-3 לעומת 4 אירועים ובמסגרת העונש יש להתחשב גם בשוני בנסיבות האישיות, לרבות בכל הנוגע להליך טיפול ולעבר הפלילי.

3) רע"פ 8755/21 פלוגי נ' מדינת ישראל (23.12.21), אליו הפנו ב"כ המאשימה על גזר הדין. בגין הרשעתו, על פי פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, בגדרו התקבל ערעור המאשימה על גזר הדין. בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות - נקבע מתחם 6-24 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום שוכנע כי המבקש השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם והורה, לא בלי היסוס, על ביטול הרשעתו. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור המאשימה וקבע כי יש להרשיע חרף קיומו של סיכוי, אולי גבוה, כי ההרשעה תפגע בו, שכן חומרת מעשיו לא מאפשרת ביטולה. נקבע מתחם 12-22 חודשי מאסר והושתו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בדחותו הבקשה, קבע כב' הש' קרא, בין היתר, כי הימנעות מהרשעה היא תוצאה חריגה השמורה למקרים יוצאי דופן שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה לבין חומרת העבירה, ובנסיבות דנן, לא ניתן להסכין עם אי הרשעה והטלת עונשים שלא משקפים את האלימות המתמשכת והקשה בה נקט.

4) רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.21) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין שקיבל ערעור המדינה. מי שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וניסיון תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות נדון ל-15 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. המדינה הגישה ערעור מבלי לבקש עיכוב ביצוע ולאחר שסיים לרצות מאסרו. בית המשפט המחוזי השית 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, נוסף למאסר שסיים לרצות, 12 חודשי מאסר מותנה ו-18 חודשי מבחן, על מנת שיעבור טיפול ייעודי לאלימות במשפחה. בדחותו הבקשה, קבע כב' הש' אלרון בסעיף 10 להחלטתו -

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף" * גם כאן מדובר באירוע שתוצאותיו חמורות מאלו שלפניי, עם זאת בעניינינו לא מתקיימות הנסיבות המיוחדות של המבקש שם.

5) רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.16), אליו הפנו ב"כ המאשימה - נדחתה בקשת רשות ערעור על ערעור שהתקבל באופן חלקי. בגין תקיפת בת זוג שגרמה לחבלה של ממש, תקיפת בת זוג, היזק לרכוש במזיד (3 עבירות) ואיומים (2 עבירות) - נקבע מתחם 12-36 חודשי מאסר בפועל. המבקש ניפץ מכשיר הנייד של המתלוננת על קיר הבית, הכה את זוגתו בפניה, משך בשערה עד שנפלה ארצה ובעודה שרועה על הרצפה בעט ברגליה והיכה בפניה ובראשה. לאחר שנמלטה לחדר הילדים, דלק בעקבותיה והכה בדלת באמצעות כלי עבודה תוך איום בגרימת נזקים לדירה. בהמשך לאחר שעזב את הדירה ושב אליה, הכה בדלת, גרם לה נזק, איים על המתלוננת, עקר חלון ממקומו, הכה את המתלוננת בידו. המתלוננת ברחה עם 3 ילדיה אל דירת השכנים עד הגעת המשטרה. בית המשפט התחשב בכך שהמבקש הודה במעשיו, לקח אחריות, השתלב (הגם שבאופן חלקי) בהליך שיקומי והשית 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי 21 ימי מעצר, לצד מאסר מותנה. בערעור נקבע שלא היה מקום לזקוף לחובתו את ההפרות שביצע בתנאי שחרורו ומשך הופחת העונש ל-18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. משנקבע כי העונש ראוי ואין כל הצדקה להתערב בו - נדחתה בקשת רשות הערעור.

* הנסיבות אמנם חמורות מאלו שלפניינו ובשונה מעניינו, היה לחובת המבקש עבר פלילי מכביד, שכלל הרשעות בעבירות שונות ובנוסף הפר את תנאי שחרורו מספר פעמים במהלך מעצרו - כך שברי כי המתחם צריך להיות מתון מזה שנקבע בתיק הנ"ל.

6) רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.15) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע על פי הודאתו, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. לעבירות התקיפה שגרמה חבלה של ממש ותקיפה (באמצעות חגורה) נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל לכל אחת. הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו-5,000 ₪ פיצוי.

- * האירוע שונה מעניינינו בנסיבות ביצוע העבירות, לרבות תוצאותיהן הפיזיות (שטף דם סמוך לעינה ופצע מדמם בשפה כתוצאה מסטירה בפניה) והנפשויות, נוכח השפלתה באירוע התקיפה, בו הפשיל מכנסיה, נטל חגורה והכה באמצעותה בישבנה. בטיול משותף של השניים שבר את משקפי השמש של המתלוננת. לצד זאת, קיים דמיון בין המקרים, כך שניתן להשליך על עניינו בקביעת המתחם ואף בגזירת הדין.
- (7) עפ"ג 21272-05-24 (מחוז-חי') גלעדי נ' מדינת ישראל (16.7.24) - התקבל חלקית ערעור על ת"פ (שלום-חי') 65804-02-20 מדינת ישראל נ ג די (7.4.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפת קטין על ידי אחראי - נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. לאחר שלא נמצאו נסיבות המצדיקות חריגה מהמתחם לחומרה או לקולה, התחשב בית המשפט, בין היתר, בכך שהנאשם התקשה לקחת אחריות ולא גילה הכרה בדפוסיו האלימים, חלופי הזמן, הסיכוי הנמוך להישנות עבירות נוספות, העדר עבר פלילי, יציבותו התעסוקתית, שיקום היחסים בין בני הזוג שאף הביאו ילד משותף נוסף ורצון המתלוננת לסיום ההליך - הושתו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה. בקבלו הערעור קוצר המאסר ל-1 חודש לריצוי בעבודות שירות. מאחר שפסק הדין של בית המשפט המחוזי לא הוצג, לא ניתן לערוך אבחנה בין המקרים ולהתייחס לדומה ולשונה בנסיבות ביצוע העבירות כמו גם לדומה ולשונה בנסיבות האישיות של הנאשמים.
- (8) ע"פ (מחוז-ב"ש) 5051-06-22 כהן נ' מדינת ישראל (6.7.22) - בעקבות חזרת המערער מערעורו, נמחק הערעור על ת"פ (שלום ב"ש) 10156-05-21 מדינת ישראל נ' כהן (23.5.22), אליהם הפנו ב"כ המאשימה. בעבירות איומים ותקיפת בת זוג שגרמה לחבלה של ממש (המטומות על צווארה שנגרמו מחניקה) - נקבע מתחם 12-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על מי שלחובתו עבר פלילי, לרבות באלימות כלפי נפגעת העבירה, ושהיה נתון בהליך טיפול בבית המשפט הקהילתי במועד ביצוע העבירות - הושתו 22 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי.
- (9) עפ"ג (מחוז-ב"ש) 65134-11-21 מדינת ישראל נ' אלהוזייל (14.4.22) - ערעור המדינה התקבל. בגין הרשעתו, לפי הודאתו, בתקיפת הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ותקיפת בת זוג נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד 8 חודשי מאסר בפועל. תוך התחשבות, בין היתר, בגילו ועברו הפלילי, קיומו של קשר זוגי עם המתלוננת, שלא חששה מפניו, תיארה שינוי משמעותי בהתנהגותו כלפיה ובכך שעבר הליך טיפולי משמעותי - הושתו מאסרים מותנים והתחייבות. בית המשפט המחוזי עמד על חומרת עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ותקיפת בת זוג. הושתו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן לשנה, בנוסף למאסרים מותנים והתחייבות.
- * הקביעה, לפיה ענישה צופה פני עתיד לא נותנת מענה עונשי הולם לחומרת המעשים וכי אלמלא ההליך הטיפולי שעבר, ראוי היה להשית מאסר בפועל לפרק זמן משמעותי - משליכה על קביעת המתחם בעניינו.
- (10) עפ"ג (מחוז-מרכז) 17465-12-21 פרברוב נ' מדינת ישראל (20.2.22) - נדחה ערעור על גזר הדין ב-ת"פ 72801-12-19 מדינת ישראל נ' פרברוב (10.11.21), אליהם הפנו ב"כ המאשימה. בדחיית הערעור אושרו מתחם 15-30 חודשי מאסר ועונש של 22 חודשי מאסר, אשר הושתו על מי שבמסגרת הסדר טיעון, הודה בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ובאיומים, בשני אישומים נפרדים.

- 11) עפ"ג (מחוזי-מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.19), אליו הפנו ב"כ המאשימה - הערעור נדחה לאחר שהמערער חזר בו מערעורו ובכך אושר מתחם 12-24 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת בת זוג שגרמה לחבלות של ממש בפניה ובגופה. מדובר היה בתקיפה שנמשכה גם לאחר שהמתלוננת נשכה את המערער. הושתו 10 חודשי מאסר בפועל בחריגה לקולה מטעמי שיקום, בשים לב להמלצות שירות המבחן, הדרך הטיפולית שעבר ולנסיבותיו, לרבות התקופה בה היה בתנאים מגבילים.
- 12) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 13536-03-19 אבו תיליק נ' מדינת ישראל (17.4.19) - משחזר בו מהערעור על גזר הדין ב-ת"פ 59725-11-18 מדינת ישראל נגד אבו תיליק (5.3.19), אליו הפנו ב"כ המאשימה במובאה מקביעת כב' הש' ברסלר-גונן - אושר מתחם 6-18 בגין 2 עבירות תקיפה, שכללו סטירות על פני המתלוננת, אשר באחת הפעמים נפלה והתעלפה. על מי שלחובתו הרשעה אחת מ-2006 בעבירות רכוש, הושתו 9 חודשי מאסר וענישה נלווית. * גם כאן קיים שוני מבחינת העושה והמעשה, אולם ניתן להקיש מהענישה לעניינו, בין היתר בהינתן אופי המעשים וחומרתם.
- 13) עפ"ג (מחוזי-חי') 33615-05-13 גבקבקוב נ' מדינת ישראל (28.7.13) - נדחה ערעור מי שהיה הנאשם ב-ת"פ (חיפה) 23701-07-12 מדינת ישראל נ' גבקבקוב (10.4.13), אליהם הפנו ב"כ המאשימה - ובכך אושר מתחם 8-20, שנקבע בגין תקיפת בת זוג ואיומים. מדובר במי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בתקיפת אשתו (בנפרד) בכך שאחז בחוזקה בגרונה ודחף אותה לעבר הספה ולאחר ששתקה ולא ענתה לו איים עליה, בין היתר, שיהרוג אותה. בנוסף, השליך אותה על הרצפה, חבט במכות ביסבנה והצמיד אותה אליו בחוזקה. על מי שלחובתו עבר באלימות במשפחה, אשר אף ריצה תקופות מאסר לא מעטות, שלא הרתיעו אותו, וביצע את העבירות כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה - הושתו 13 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכול הושתו 25 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.
- * אכן קיים שוני בנסיבות האישיות, לרבות בנוגע לנטילת אחריות וקיומו של עבר פלילי. לצד זאת, מדובר בעבירות דומות ובמקרה שלפניי אף חמורות יותר, שכן אמנם הנאשם לא הורשע באיומים, אך הורשע הן בתקיפת המתלוננת כשהיתה בהריון והן בתקיפה שגרמה לה לחבלה של ממש, כך שהנסיבות חמורות יותר ומשכך ניתן לגזור אמת מידה עונשית הולמת בקביעת המתחם בתיק שלפני.
- 14) ת"פ (שלום-נת') 68013-11-22 מדינת ישראל נ' פלוני (18.6.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ותקיפת בת זוג, לגביהן נקבע כי בוצעו באירוע אחד - נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד שנת מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים. על מי שהיה נעדר עבר פלילי, שירת ביחידה קרבית, לא נטל אחריות, מבלי למצות את הדין, משום הפגיעה הכלכלית הקשה הצפויה בו ובילדיו - הושתו מאסרים מותנים, 1,800 קנס ₪ ו-3,600 ₪ פיצוי למתלוננת.

15) ת"פ (שלום-אשק') 12316-04-23 מדינת ישראל נ' פרץ (4.4.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתה, על פי הודאתה, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, תקיפת בת זוג ואיומים - נקבעו 3 מתחמי ענישה. באירוע החבלה החמורה נקבע מתחם 4-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, באירוע התקיפה נקבע מתחם 3-15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ובאירועי האיומים, בהתחשב בכך שמדובר בריבוי עבירות, בתדירות ובזיקה ביניהן, נקבע מתחם 2-8 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. נוכח הודיית הנאשמת, הבעת הצער, החרטה והבושה, חלוף הזמן, היעדר עבר פלילי, תקופת מעצרה, התנאים המגבילים ועמדת המתלוננת - הושטו מאסרים מותנים, ₪ 2,000 התחייבות, ₪ 2,000 פיצוי למתלוננת, 360 שעות של"צ וצו מבחן לשנה - תוך חריגה לקולה משיקולי שיקום, משנקבע כי יש סיכוי של ממש שתשתקם, גם בהסתמך על המלצת שירות המבחן, לאור שיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי ואף בהסתמך על עמדתה ההגונה של המאשימה, אשר גם סברה כי יש מקום לחרוג לקולה משיקולי שיקום - בשונה מעניינו.

16) ת"פ (שלום-ראשל"צ) 55105-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני (6.3.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הורשעו, על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ובתקיפת בת זוג נקבע מתחם ביחס לכלל האישומים הנע בין חודשי מאסר ספורים, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. לאחר שלא מצא טעם המצדיק סטייה מהמתחם, התחשב בית המשפט, בין היתר, בהודאה והבעת החרטה, העדר עבר פלילי, יחסיהם התקינים של הנאשם והמתלוננת, הפגיעה הכלכלית הצפויה לנאשם ולמשפחתו וחלוף הזמן, והשית 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 1,500 ₪ ו-2,500 ₪ התחייבות. ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40 ל-חוק העונשין, משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

- 1) הנאשם הוא המבצע היחיד והעיקרי של העבירות.
- 2) נתתי דעתי לכך שלא עסקינן באירוע חד-פעמי או נקודתי, אלא מדובר במספר אירועים לאורך תקופה. מקובלת עליי טענת המאשימה, לפיה חלה הסלמה בהתנהגות הנאשם, הן ביחס לעוצמת האלימות ולתוצאותיה והן ביחס לכך שאירוע האלימות השני בוצע כשהמתלוננת בחודש מתקדם להריונה.
- 3) הנזקים שנגרמו למתלוננת מעבירות התקיפה לא מבוטלים. מבלי חלילה להקל ראש, באירוע הראשון, התקיפה התמצתה באחיזה בחוזקה בידה, הכאתה ומשיכת שיערה. באירוע השני כללה התקיפה סטירה בפני המתלוננת והכאתה באגרוף, וכתוצאה מכך נגרמו לה שטפי דם באזור העיניים (כפי שניתן לראות ב-טל/2).
- זאת ועוד, נקל לשער את תחושות הפחד והבושה, אשר היו מנת חלקה של המתלוננת, הן במהלך תקיפתה בבית הוריה, והן במהלך התקיפה בהיותה בהריון, שאף גרמה לה לחבלות, אשר מעוצמתן ניתן להתרשם מהתמונה טל/2. הנזק שנגרם מעבירת ההיזק לרכוש במזיד לא מבוטל אף הוא, בשים לב לכך שהנאשם ניפץ את מכשיר הנייד של המתלוננת - מכשיר שלגביו נקבע לא אחת כי הוא אוגר בתוכו את כל עולמו של בעליו.
- 4) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות רב ומשמעותי אף יותר. לא אחת עדים אנו לתוצאות הקשות, פיזית ונפשית, של עבירות כמו אלו שבביצוען הודה הנאשם, אשר לצערנו באופן שכיח מדי מסתיימות בנזקים חמורים יותר בגוף ובנפש ואף חלילה לאבדן חיים. אין להקל ראש גם בפגיעות הרגשיות, בתחושת הביטחון ובתחושת המוגנות של קורבנות העבירה ושל סביבתם הקרובה והרחוקה.

מתחם העונש ההולם

6. בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות בכך שמדובר במספר עבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא 9-27 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים ועיצומים כלכליים.

גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם

7. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבותי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) ל-חוק העונשין, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא ל-חוק העונשין, כפי שעלה מהתסקירים שהוגשו בעניין הנאשם (מיום 10.7.23, 8.8.23, 5.2.24, 18.6.24 ו-15.10.24), וטענות ב"כ הצדדים:

א. נסיבות חיים של הנאשם, מצבו המשפחתי והכללי - הנאשם כבן 25, נשוי ואב ל-2 ילדים בגילאי 3 ו-5, מתגורר עם משפחתו בחורה. משפחתו מוצאו מנתה זוג הורים נשואים ולהם 6 ילדים בגילאי 13-24, כשהנאשם הוא שני בסדר האחים. אמו נפטרה מאירוע מוחי בשנת 2020, בהיותה בת 50. לדברי הנאשם, המשפחה התקשתה לקבל את מותה הפתאומי ולהתמודד עם האובדן. אביו, כבן 54, נישא בשנית, עובד בעסק המשפחתי בתחום הגרירה. לדברי הנאשם, הקשר עם אביו הוא טוב וקרוב. גם לגבי מערכת יחסיו עם אחיו, מסר הנאשם שהיא טובה וקרובה וכי הם מתגוררים האחד בסמיכות לשני. הנאשם שיתף שאחיו בן ה-18 הואשם בפלילים, אך לא ידע לפרט אודות כך.

ב. לימודים ותעסוקה - לדבריו, סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, לא תיאר בעיות משמעות או התנהגות בזמן לימודיו. לאחר סיום הלימודים בבית הספר החל לעבוד בעבודות מזדמנות, וכיום, מזה כ-4 שנים, עובד בעסק המשפחתי בתחום הגרירה כנהג גר.

ג. מערכת היחסים עם המתלוננת - לדבריו, הוא והמתלוננת קרובי משפחה שהכירו כשהיו צעירים. נשואים משנת 2018 והקשר ביניהם טוב. לדבריו, הוא המוביל במערכת היחסים ומקבל את ההחלטות גם בנוגע אליה, בוחר את סביבתה החברתית ולעיתים אף אוסר עליה לעשות דברים. לטענתו, מעולם לא נהג כלפיה באלימות מכל סוג שהוא, ובריבים ביניהם אין מקרים חריגים. הורי המתלוננת מרבים להתערב במערכת היחסים ביניהם, מה שלעיתים גורם למתחים ביניהם, והוביל אותו לקבל החלטה להתגרש ממנה, אך לאחר לידת הילדים, החליטו להמשיך לחיות יחד ולשקם את מערכת היחסים.

ד. נטילת אחריות - כמובא לעיל, בעת הצגת הסדר הטיעון הודה הנאשם באישומים המיוחסים לו בכתב האישום. אלא שבדבריו לשירות המבחן, כעולה מהתסקיר מיום 10.7.23, הנאשם לא לקח אחריות על העבירות ומלבד הודאה בכך שסטר למתלוננת בעת ויכוח ביניהם, הכחיש את שאר המעשים. הנאשם לא לקח אחריות על האלימות כלפי המתלוננת, מזער חומרת התקיפה ולא הכיר בהתנהגותו כאלימה. לצד זאת, בתסקיר מיום 8.8.23 צוין כי בשיחה עמו, מסר הנאשם שהוא לוקח אחריות על מעשיו ומבין שנהג כלפי המתלוננת באלימות.

ה. מאמצי הנאשם לחזור למוטב - בתסקיר מיום 10.7.23 העריך שירות המבחן כי יש חשיבות יתירה לטיפול משום שהנאשם והמתלוננת מביעים רצון להמשיך במערכת הזוגית ומשום שלהם 2 ילדים, אך הנאשם סירב בתוקף להשתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן. בדיון מיום 18.7.23 נטען על ידי ההגנה כי הנאשם לא הבין חשיבות הטיפול והיקפו וכי כעת מעוניין בטיפול, התחייב לשותף פעולה וביקש שירותי תרגום משום שהתקשה להבין את קצינת המבחן ולבטא עצמו. משכך הופנה לקבלת תסקיר משלים.

מהתסקיר מיום 8.8.23 עלה כי הנאשם מסר שלא הבין את משמעות הטיפול הקבוצתי וכי כעת לוקח אחריות על מעשיו, מבין שנהג באלימות כלפי המתלוננת, המתחייב להגיע לקבוצה אך התקשה להעלות מטרות טיפוליות או קשיים עליהם היה רוצה לעבוד במסגרת הטיפול והתקשה לתת הסבר מדוע שינה דעתו. הגם שלהערכת שירות המבחן, הנאשם התקשה להתחבר להתנהגותו ולדפוסיו האלימים ולגלות אמפטיה כלפי אשתו וכי רצונו בטיפול נבע בעיקר מחשש מתוצאות ההליך ומהעונש - התבקשה דחיה לצורך ניסיון טיפולי בן 4 חודשים.

מהתסקיר מיום 5.2.24 עלה כי בשל רשימת המתנה ופרוץ המלחמה, הנאשם שולב בקבוצת אלימות זוגית אך ב-24.12.23, חש שהקבוצה מסייעת לו לפרוק את תחושותיו, כי התנגדותו לטיפול בתחילה פחתה והוא מרגיש שזו מסגרת מיטיבה עבורו, הביע נכונות להמשיך בהליך הטיפול, לערוך שינוי בחייו ולחזק את מערכת היחסים עם המתלוננת, למרות קשייו לחשוף קשיים ולדבר בפתיחות על חייו. משכך הומלץ על הטלת צו מבחן לשנה, ענישה מרתיעה בדמות מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

בתסקיר המשלים מיום 21.5.24 נמסר כי הנאשם השתלב ב-9 מתוך 13 מפגשים טיפוליים שהתקיימו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם התקשה להעמיק בטיפול ובהתנהגותו האלימה ולבחון דרכיו, והיה עסוק בעיקר במחיר ובעונש שיוטל עליו ועל כך שהדבר יפגע בו ובמשפחתו. שירות המבחן התרשם כי השתתפות הנאשם היא פאסיבית והוא מתקשה לערוך התבוננות פנימית ביקורתית ולהביא עצמו לידי ביטוי במסגרת הקבוצה. חרף הקושי של הנאשם במסגרת הקבוצה, סבר שירות המבחן כי בשל אופי העבירות המיוחסות לו שעניין אלימות במשפחה ובשים לב לכך שהוא ממשיך לנהל קשר זוגי ומשפחתי עם המתלוננת, קיימת חשיבות בהמשך הטיפול בשירות המבחן, לצד הטלת ענישה מוחשית. לפיכך, שב וחזר שירות המבחן על המלצתו, כאמור בתסקירו האחרון - הטלת צו מבחן במסגרתו ימשיך ההליך הטיפולי וכן מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

בתסקיר האחרון מיום 15.10.24 צוין כי הנאשם שולב בקבוצת אלימות זוגית בחודש דצמבר 2023 ובעוד כחודשיים עתיד להשלים שנה בקבוצה ולסיים את הטיפול בה. השתתפות הנאשם בקבוצה מלווה בקשיים ביכולתו להעמיק בתכנים שעולים ובדפוסיו האלימים. אך לצד זאת, עלה כי הנאשם מחויב לקבוצה, מקפיד להגיע באופן סדיר ורציף ומעדכן כשנבצר ממנו להגיע. להתרשמות שירות המבחן, עלה בידי הנאשם להיתרם מהקבוצה בהתאם ליכולותיו והיא משמעותית עבורו. נוכח אופי העבירות, שעניין אלימות במשפחה, ונוכח העובדה שהנאשם ממשיך לנהל קשר זוגי ומשפחתי עם המתלוננת - יש צורך בהמשך הטיפול. לכן שב שירות המבחן על המלצתו להטיל צו מבחן למשך שנה, במסגרתו יופנה הנאשם לטיפול פרטני ביחידה למניעת אלימות במשפחה במקום מגוריו בחורה. בנוסף, שב וחזר שירות המבחן על המלצתו להטלת מאסר בפועל כך שירוצה בעבודות שירות.

בטיעוניו לעונש, ביום 2.7.24, מסר הנאשם, בין היתר: "בשירות המבחן בפעם הראשונה לא הבנתי ולא ידעתי מה זה. ואז ידעתי והשתתפתי... מאז המקרה עד היום אין בעיות. יש לי שני ילדים קטנים מהמתלוננת אחרי האירוע. המתלוננת הגיעה איתי לבית המשפט".

ו. להשלמת התמונה אציין כי שירות המבחן התרשם מגורמי הסיכוי הבאים: העדר עבר פלילי, יכולות שיתוף תקינות, תקשורת תקינה, יציבות בעבודה וחיוביות פרנסת המשפחה. לצד זאת, פירט שירות המבחן את גורמי הסיכון: קושי בלקיחת אחריות מלאה, קושי בהבנת הגורמים שהובילו להתנהלות האלימה, צמצום חומרת העבירות, העברת האחריות אל המתלוננת ומשפחתה, שהובילו אותו להתנהגות האלימה, קושי לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת, עמדות פטריארכליות נוקשות, הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה במערכת יחסים זוגית, קושי לפתור קשיים ומשברים זוגיים בדרכים מקובלות, העדר כלים אדפטיביים, אידיאליזציה של מערכת היחסים עם המתלוננת, צרכי שליטה גבוהים במערכת הזוגית, כחלק מעמדותיו, המתבטאים בבחירת סביבתה החברתית של המתלוננת, שליטה על מעשיה וקבלת החלטות באופן בלעדי מבלי לשתפה, פער בין חומרת העבירות לבין הדרך בה מציג עצמו כאדם לא אלים.

ז. עמדת המתלוננת - על פי המפורט בתסקיר מיום 10.7.23, המתלוננת כבת 24, לא עובדת. מסרה שהיא והנאשם קרובי משפחה אשר נישאו לפני כ-6 שנים. לדבריה, הנאשם היה מחליט עבורה החלטות הקשורות לסביבתה החברתית ולעיתים אף אסר עליה ליצור קשרים עם חברות. לא היו מקרי אלימות נוספים כלפיה, מלבד העבירות בהן הודה. לעיתים, בזמן ויכוחים ביניהם, הנאשם מגיב בצעקות. באירוע המתואר בכתב האישום, בעת ויכוח ביניהם, הנאשם היה אלים כלפיה. בזמן האירוע חששה והתקשתה לקבל את התנהגותו האלימה, אך כיום לא חוששת ממנו ורוצה להמשיך במערכת היחסים ולגדל יחד את ילדיהם.

ב. בתסקיר המשלים מיום 5.2.24 הובא כי בשיחה טלפונית עם המתלוננת, מיום 4.2.24, מסרה כי בכל התקופה בה הנאשם נמצא בקשר עם שירות המבחן, לא היו מקרים חריגים של אלימות מכל סוג כלפיה, ומאז שהוא נכנס לקבוצה הקשר ביניהם התחזק והוא רגוע יותר. המתלוננת מסרה שמצבה ומצב הילדים הוא טוב.

ח. השפעת העונש על הנאשם ועל משפחתו - בתסקיר מיום 10.7.23 הובא כי הנאשם לא הציג מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית בפרנסתו, בכל הנוגע לשאלת ביטול ההרשעה. גם בפני בית המשפט לא הוצגו מסמכים כלשהם בעניין זה. בדיון הטיעונים לעונש, ביום 2.7.24, מסר הנאשם, בין היתר, "לגבי העבודות שירות - יש לי בית בשכירות עם שני ילדים ואני עובד עצמאי וזה רק הורס את המשפחה".

ט. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו מעורבותו הראשונה בפלילים.

י. חלוף הזמן - מביצוע העבירות חלפו כ-6 שנים. כתב האישום הוגש כשנה וחצי לאחר ביצוע העבירה הראשונה וכ-8 חודשים לאחר ביצוע שתי העבירות האחרונות. התיק נקבע תחילה בפני כב' הש' פורר ובחלוף כשנה וחצי נותב לכב' הש' (כתוארו אז) כהן. ב-24.11.21 הוגש כתב אישום מתוקן בטרם מענה, נמסר מענה מפורט בפני סגנית הנשיא, כב' הש' חולתא, כתב האישום תוקן שוב ונקבעו מועדי הוכחות בתאריכים 15.5.22 ו-7.6.22. בהמשך שונו המועדים לתאריכים 30.6.22 ו-5.7.22, נקבע דיון תזכורת ב-14.4.22 והתיק נותב לשמיעה בפניי. מועד ההוכחות הראשון בוטל לבקשת ב"כ המאשימה ואילו מועד ההוכחות השני בוטל מפאת מחלת המותב. ב-14.9.22 נקבעו מועדי הוכחות חדשים בתאריכים 16.1.23 ו-19.1.23, אולם מועדים אלו בוטלו בשל שינויים נוספים בתכנית העבודה. לאחר מספר דחיות ב-29.11.22 הודיעו ב"כ הצדדים על הסכמתם לקיום גישור, אשר לאחר מספר דחיות ושינויי המותב המגשר, התקיים בפני כב' הש' דורון ב-21.3.23, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם הודה בו ודיון הטיעונים לעונש נקבע ליום 18.7.23 בפניי. במועד זה הופנה הנאשם לקבלת תסקיר נוסף, לבקשת ההגנה ודיון הטיעונים לעונש נדחה ל-26.9.23. נוכח המלצת שירות המבחן בתסקירו מ-8.8.23, נתבקש תסקיר נוסף והדיון נדחה ל-30.1.24. בהמשך ל-13.2.24 בשל שבתון בחירות לרשויות המקומיות. ב-13.2.24 נתבקש תסקיר משלים נוסף והדיון נדחה ל-18.6.24, מועד אליו לא התייצב הנאשם ומשכך נדחה ל-2.7.24. נוכח הטיעונים לעונש, מבלי להביע עמדה באשר לתוצאות ההליך - נתבקשו תסקיר משלים וחוות דעת הממונה על עובדות השירות ומשכך מועד מתן גזר הדין נדחה ליום 5.11.24.

עתירת ההגנה לביטול ההרשעה

8. כמובא לעיל, בעת הצגת הסדר הטיעון עתרה ההגנה כי בתסקיר תיבחן גם שאלת ביטול ההרשעה, אך בטיעוניה לעונש ב-2.7.24 לא התייחסה לנושא זה ויש לראות את ההגנה כמי שחזרה בה מעתירה זו. לכך יש להוסיף, כי לאחר שיקלול כל הפרמטרים הרלוונטיים, גם שירות המבחן לא בא בהמלצה לבטל את הרשעת הנאשם, בשים לב לכך שהנאשם לא הציג תיעוד על פגיעה קונקרטית בסיכויו שיקומו או בפרנסתו. נוכח כל המתואר לעיל, מקובלת עלי עמדת ב"כ המאשימה, כי ההגנה לא עמדה בנטל להראות שבעניינו של הנאשם מתקיימים שני התנאים המצטברים שנקבעו ב-פ"ע 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: הלכת כתב), אליה הפנו ב"כ המאשימה. כעולה מהתסקירים, הנאשם נמצא בשלביו הראשונים של הטיפול ואין אף ראשית ראיה לכך שהרשעתו תביא לפגיעה חמורה בשיקומו [ראו והשוו הפסיקה אליה הפנו ב"כ המאשימה: רע"פ 8755/21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.21), שפורט לעיל וכן רע"פ 8458/18 שטרר נ' מדינת ישראל (4.4.19); רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18); רע"פ 4610/18 פלוני נ' מדינת ישראל (20.6.18); רע"פ 462/18 יוסף נ' מדינת ישראל (21.5.18); ת"פ 14547-12-13 מדינת ישראל נ' שרון (20.3.17); ת"פ 50076-06-14 מדינת ישראל נ' אבו עסא (14.6.15)].

9. למעלה מהדרוש אוסיף, כי נפסק לא אחת, כי בעבירות אלימות בכלל, ובעבירות אלימות במשפחה בפרט, אין מקום להורות על ביטול הרשעה, קל וחומר במקרים בהם לא עלה בידי ההגנה להצביע על נזק קונקרטי. כך לדוגמא ב-רע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל (7.9.15) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור לביטול הרשעת המבקשת בתקיפת בן זוג בנסיבות מחמירות, בכך שתקפה את בעלה לשעבר, שרטה אותו בחזהו, בשפתו ובזרועו. בדחות הבקשה, קבע כב' הש' שהם, כי נסיבותיה האישיות של המבקשת לא נכנסות לגדר המקרים החריגים, בהם יש הצדקה להימנעות מהרשעה, משהוברה כי לא צפוי למבקשת נזק קונקרטי וממשי כתוצאה מהרשעתה וכי "בסוגיית ההימנעות מהרשעה, יש להצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשם, ואין ניתן להסתפק ב'תרחיש תיאורטי' לפיו אפשר שייגרם נזק מעין זה, בנסיבות מסוימות". כך גם ב-עפ"ג (מחוז-ב"ש) 31737-07-22 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.22) - התקבל ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג, בכך שסטר בפניה של גרושתו. בית המשפט המחוזי התחשב בלקיחת האחריות, היותו נעדר עבר פלילי ובהליך הטיפול בו שולב ובקבלו הערעור הורה כי חלף המאסר בעבודות השירות - יבצע 600 שעות של"צ. נקבע כי יש לדחות בקשתו לביטול הרשעה בהעדר נזק קונקרטי. על קביעות אלו חזרו גם בתי המשפט המחוזיים [ראו לדוגמא ע"פ (מחוז-ב"ש) 52057-10-21 מדינת ישראל נ' אבו עראר (8.12.21); ע"פ (מחוז-ב"ש) 3732-09-20 מדינת ישראל נ' יוסופוב (27.1.21)]. עולה מהמקובץ, כי עבירות אלימות בכלל ואלימות כלפי בת זוג שגרמה לחבלה חמורה בפרט, הן עבירות שקשה להלום ביטול הרשעה בעטין, מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים. משכך, סוג העבירה, בנסיבותיה, תומך בהעדפת ההרשעה על פני ביטולה, וביטול ההרשעה בתיק שלפניי יוביל לפגיעה באופן מהותי בשיקולי הענישה אחרים. אולם, לא די בכך כדי לדחות את הבקשה ויש לבחון נושא הפגיעה הקונקרטית בשיקום הנאשם.
10. באשר לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם - כפי שפורט לעיל, שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול הרשעת הנאשם ושב וחזר על עמדתו זו גם בתסקירים המשלימים, וזאת, בין היתר, נוכח חומרת העבירות ואי הצגת מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית בפרנסת הנאשם. גם בפני בית המשפט, הנאשם לא הצביע, ולא כל שכן הוכיח, נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו בשל ההרשעה. נפסק לא אחת, כי לצורך ביטול הרשעה על המבקש להוכיח נזק קונקרטי ולא תרחיש תיאורטי [ראו לדוגמא רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.21); רע"פ 3224/19 אביב נ' מדינת ישראל (28.5.19); רע"פ 6819/19 סרוסי נ' מדינת ישראל (28.10.19); רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל (24.4.14)]. אמנם קיימים מקרים בהם בתי המשפט הורו על ביטול הרשעה מבלי שהוכחה פגיעה קונקרטית בתעסוקה - אולם מקרים אלו נדירים ונפסק לא אחת, כי הם מתאימים לאותם מקרים בהם סוג העבירה לא מחייב הותרת ההרשעה על כנה וכאשר הליך הטיפול והשיקום היה משמעותי מזה שלפניי, ונקבע כי במקרים אלו ניתן היה להיעזר ב-"מקבילית הכוחות" [ראו והשוו קביעת כב' הש' דינו ב-עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.20) וקביעת כב' הש' ברסלר גונן ב-עפ"ג (ב"ש) 27326-12-21 קיזר נ' מדינת ישראל (9.3.22)].
11. יישום ההלכות בתיק שלפניי מוביל למסקנה, כי בהינתן עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים וחומרת מעשיו - יש צורך בהוכחת פגיעה קונקרטית משמעותית. משלא עלה בידי הנאשם להראות פגיעה קונקרטית משמעותית בסיכויי שיקומו - לא ראיתי לנכון להורות על ביטול הרשעת הנאשם.
- בקשת ההגנה לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום
12. בהתאם לסעיף 40ד ל-חוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". הליך הטיפול שעבר הנאשם לא מוביל למסקנה כי יש לחרוג מהמתחם, קל וחומר בהינתן קשיי הנאשם, גם כיום, להפנים חומרת מעשיו, לשנות עמדותיו לגבי תפקידי בני הזוג ולהשתחרר מעמדותיו הפטריארכליות, כמו גם ייחוס האחריות למעשיו למתלוננת ומשפחתה, כשלגישתו אלו הובילו אותו להתנהגותו האלימה.

13. עם זאת, בהתחשב בהירתמות הנאשם להליך הטיפול, שעבר ועודנו עובר, כמו גם נסיבות חייו והצורך לעודדו להמשיך בטיפול, וכן התרשמות שירות המבחן כי הוא נתרם מהטיפול כפי יכולתו וכי המשך ההליך הטיפולי יוביל להפחתת הסיכון להישנות עבירות אלימות בכלל ואלימות כלפי המתלוננת בפרט - כל אלו מובילים למסקנה כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם. למעלה מהדרוש אוסיף במענה לתמיהה שהעלה ב"כ הנאשם בטיעוניו לעונש לגבי המלצת שירות המבחן, כי מעבר לכך שבית המשפט לא מחויב להמלצות שירות המבחן, שכן שיקולי בית המשפט רחבים מאלו של שירות המבחן, כפי שנקבע בין היתר ב-רע"פ 3058/07 פז נ' מדינת ישראל (3.5.07) "מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל, חומרת העבירה ונפישותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחון, הרתעת העבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן" - הרי המלצת שירות המבחן בתסקירו האחרונים תואמת את מדיניות הענישה ההולמת והראויה. דווקא המלצת שירות המבחן בתסקירו הראשון היא זו שעוררה תמיהה, בהינתן חומרת מעשי הנאשם וחוסר רצונו לשתף פעולה עם שירות המבחן, חרף קיומה של נזקקות טיפולית בתחום האלימות הזוגית. משהנאשם נרתם להליך הטיפולי, בהתאם ליכולותיו כפי שציין שירות המבחן, יש מקום להקל עם הנאשם באופן שיקבע כי יש למקמו בחלקו התחתון של המתחם ולהורות כי המאסר ירוצה בעבודות שירות, ולא מאחורי סורג ובריח.

14. זאת ועוד, בהתחשב בכך שבני הזוג חיים יחד ומנהלים משק בית משותף - אין מקום לקבוע פיצוי לזכות המתלוננת. נוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי, עמדת המתלוננת והחשש לפגיעה במתלוננת ובילדיהם המשותפים, יש מקום לבוא לקראת הנאשם ולהימנע מהשתתפות קנס, גם בהתחשב בדברי הנאשם באשר לחשש לפגיעה בכלכלת המשפחה, כפי שהובא לעיל.

סוף דבר

15. מכל המקובץ לעיל, תוך התחשבות בצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40א ל-חוק העונשין, משלא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40א ל-חוק העונשין מיום 10.7.2012, אך מצאתי כי יש למקם הנאשם בחלקו התחתון של המתחם שקבעתי, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. תחילת בצוע עבודות השירות ביום 18.12.24.

הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

ביום 18.12.24, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.

אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.

הנאשם מוזהר -

(1) עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו;

(2) עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;

(3) במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;

(4) מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה ממכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

הממונה על עבודות השירות תדווח לבית המשפט עם תום ביצוען של העבודות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירות אלימות כלפי רכוש.

ד. 5,000 ₪ התחייבות, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות אלימות כלפי רכוש.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפייה, במצטבר לכל עונש מאסר אחר.

ה. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום (להלן: צו המבחן).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו במבחן - יוחזר עניינו לדין בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

המזכירות מתבקשת להעביר את גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, ו' חשוון תשפ"ה, 07 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.